

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D. ve věci

žalobce: E. M. N. N., nar. X
státní příslušnost X
t.č. v X

proti
žalovanému: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. listopadu 2023, č.j. KRPA-368259-10/ČJ-2023-000022-ZZC

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, jímž bylo podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), rozhodnuto o zajištění žalobce za účelem jeho správního vyhoštění, a to na dobu 90 dnů ode dne omezení osobní svobody.

II. Podstatný obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě poukazoval na mimořádnost institutu zajištění a namítal, že v napadeném rozhodnutí absentují dostatečně odůvodněné a podložené úvahy vedoucí žalovaného k závěru, že žalobce nebude s příslušným orgánem veřejné moci spolupracovat, nesplní podmínky zvláštního opatření a zmaří správní rozhodnutí o vyhoštění.
3. Dále žalobce namítal, že v napadeném rozhodnutí není transparentně a přezkoumatelně odůvodněna délka zajištění, když žalovaný pouze odkazuje na velice vágní a obecné informace. Podle žalobce z napadeného rozhodnutí nevyplývá, na základě čeho se žalovaný domnívá, že k vystavení náhradního cestovního dokladu a následné realizaci vyhoštění žalobce dojde během lhůty zajištění, tj. během 90-ti dnů. Žalovaný podle žalobce sice uvedl hrubý rámec úkonů a jejich proveditelnosti, ale nepředložil konkrétní úvahy či znalosti, které ho k těmto závěrům vedly, zcela rezignoval na konkrétní popis jednotlivých administrativních kroků a jejich časové náročnosti, a dokonce se ani nevěnoval posouzení možné spolupráce s konkrétním zastupitelským úřadem. Žalobce má také za to, že délka zajištění byla stanovena příliš extenzivně, aniž by k tomu byl dán relevantní důvod. Žalobce tedy shrnul, že odůvodnění doby zajištění považuje za zcela strohé, nedostatečné a nepřezkoumatelné. Poukázal přitom na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 2. 2023, č.j. 42 A 1/2023-13, ze kterého obsáhle citoval s tím, že v případě napadeného rozhodnutí vykazuje odůvodnění doby zajištění ještě zásadnější deficity než případ, ve kterém bylo rozhodnuto označeným rozsudkem.
4. Nezákonnost napadeného rozhodnutí žalobce také spatřoval v nesprávném vyhodnocení otázky přiměřenosti zajištění, když žalovaný značnou část odůvodnění napadeného rozhodnutí opřel o absenci rodinných a jiných vazeb žalobce v České republice, kteréžto nepodrobil bližšímu přezkoumání.
5. Žalobce zdůraznil, že na území České republiky pobývá nepřetržitě již několik let a zapustil zde silné kořeny, o čemž svědčí i to, že má českou přítelkyni, se kterou sdílí domácnost a syna českého občanství. Vzhledem k tomu také nemá ke X silnější vazby než k České republice. Rovněž dobrá znalost českého jazyka a schopnost se jím aktivně dorozumívat svědčí ochotě žalobce začlenit se do české společnosti.
6. Žalobce dále poukazoval na svoje zdravotní obtíže, kdy trpí X a má vážné problémy s X, pročež musel být v minulosti několikrát hospitalizován. Svůj zdravotní stav označil za chatrný i v podmínkách mimo zajištění, natož v podmínkách zařízení pro zajištění cizinců. Žalovaný podle žalobce jeho zdravotní stav účelově bagatelizuje. Za účelem prokázání svých zdravotních problémů navrhl provedení důkazů k žalobě připojenou zdravotnickou dokumentací.
7. Žalobce také namítal, že žalovaný neužil v jeho případě některé ze zvláštních opatření za účelem vycestování podle ust. § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců a možnosti jejich užití posoudil zcela nedostatečně, když důvodem pro zajištění žalobce bylo fakticky již to, že se nacházel na území České republiky nelegálně. Žalobce přitom na území České republiky nepáchal žádnou trestnou ani jinou protiprávní činnost. Podle žalobce tedy není dostatečně prokázáno, že by žalobce v případě uložené povinnosti v rozhodnutí o správním vyhoštění toto nerespektoval.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že na stranách 3 – 5 napadeného rozhodnutí jasně a dostatečně definoval, proč nepřistoupil k možnosti užití mírnějších opatření. Odkázal k tomu také na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 Azs 20/2016.
9. Ke stanovené době trvání zajištění žalovaný uvedl, že žalobce nedisponuje žádným cestovním dokladem, a proto přihlédl k době, která je nutná k zajištění přepravních dokladů, kdy Ředitelství služby cizinecké policie obstarává letenku nebo vyjednává průvoz cizince přes jiné státy Evropské unie, kdy je nutné zajistit policejní eskortu přes dotčený stát, a komunikuje s domovským státem cizince o jeho vzetí zpět, přičemž doba zajištění těchto náležitostí se pohybuje kolem 90-ti kalendářních dnů. S ohledem na to má žalovaný dobu trvání zajištění stanovenou na 90 dnů za přiměřenou.
10. Ohledně žalobcem namítaných zdravotních problémů žalovaný poukázal na žalobcem podané vysvětlení, ve kterém uvedl, že je zdravotně v pořádku a má pouze drobné problémy se X a X, že mu ve vycestování do země původu nic nebrání.
11. Co se týče soukromého a rodinného života žalobce na území České republiky, odkázal žalovaný na skutečnosti uvedené žalobcem v podaném vysvětlení s tím, že na základě těchto skutečností uzavřel, že žalobce není rodinným příslušníkem občana Evropské unie ve smyslu ust. § 15a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Dále připomněl, že rozhodnutí o zajištění je počátečním úkonem řízení, kterému proto nemůže předcházet žádné důkazní řízení. Logicky je tedy správní orgán povinen obstatat pouze takový dostatek podkladů, který je potřebný pro závěr, zda jsou naplněny podmínky zajištění.

IV. Rozhodnutí bez nařízení jednání

12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních námitek vycházejících přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále s.ř.s.).
13. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání, neboť žalobce nařízení jednání ve lhůtě 5 dnů ode dne podání žaloby nenavrhoval a žalovaný naopak výslovně souhlasil s rozhodnutím bez nařízení jednání. Soud pak tedy za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné. Rovněž nepovažoval za důvodné provádění žalobcem navrhovaných důkazů v podobě zdravotnické dokumentace, a to s ohledem na vágnost důkazního návrhu a rovněž na to, že předložená zdravotnická dokumentace nijak neprokazuje hospitalizaci žalobce, natož několikanásobnou, pro X či „vážné problémy s X.“

V. Obsah správního spisu

14. Ze správního spisu soud zjistil tyto, pro řízení podstatné, skutečnosti.
15. Žalobce byl dne 4. 11. 2023 zajištěn dle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o policii, neboť byl dán důvod se domnívat, že vstoupil neoprávněně na území České republiky nebo zde neoprávněně pobývá, když nebyl schopen ani věrohodně prokázat svoji totožnost.
16. Rozhodnutím žalovaného ze dne 13. 9. 2021, č.j. KRPA-223968-30/ČJ-2021-000022-ZSV, bylo žalobci uloženo správní vyhoštění s dobou, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v trvání tří let. Doba k vycestování byla žalobci tímto

rozhodnutím stanovena do 20 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 4. 2023, č.j. KRPA-120464-11/ČJ-2023-000022-101, byla stanovena doba k vycestování žalobce z území členských států Evropské unie do země státního občanství žalobce nebo třetí země, kde je oprávněn pobývat nebo která ho přijme, a to do 60 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

17. Dne 5. 11. 2023 žalobce podal vysvětlení, ve kterém mimo jiné uvedl, že je zdravotně v pořádku s tím, že má jen drobné problémy se X a X. Je si vědom svého správního vyhoštění a ví o tom, že mu byla stanovena nová doba k vycestování. Nevystěhoval, protože nemá doklad a pro vydání nového neudělal nic, krom toho, že před třemi dny mluvil po telefonu s rodinou, aby se mu pokusila vyřídit doklad. Bydlí v X s přítelkyní v jejím bytě asi tři měsíce. K osobním poměrům uvedl, že je rozvedený a má v X dvě nezletilé děti. Na území České republiky má syna, kterého viděl naposledy před čtyřmi měsíci. Vídá ho jednou dvakrát za rok a ví, že chodí do školy někde na X a tím, že neví, ve které je třídě. Dvakrát do roka přispívá na jeho výživu částkou 1000 – 2000 Kč. Bydlí ve společné domácnosti s občanem EU. Na území České republiky nemá žádný majetek a nemá vydáno žádné povolení k zaměstnání. Peníze na vycestování má. Na území České republiky má vyživovací povinnost vůči synovi, ale nemá peníze, tak mu moc neposílá. K možnostem uložení zvláštních opatření uvedl, že má stálou adresu asi 3 měsíce a na složení finanční záruky nemá ani se na území České republiky nenachází nikdo, kdo by je mohl za něj složit. V zemi původu mu nic nehrozí a není mu známa žádná překážka ve vycestování.
18. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí.

VI. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

19. V dané věci soud vyšel z níže uvedených právních předpisů.
20. Podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců *[p]olicie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud cizinec nevystěhoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění.*
21. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *[p]olicie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení.*
22. Podle § 125 odst. 1 první věty zákona o pobytu cizinců *[d]oba zajištění nesmí překročit 180 dnů a počítá se od okamžiku omezení osobní svobody. V případě cizince mladšího 18 let nebo rodiny s nezletilými dětmi nesmí doba zajištění překročit 90 dnů.*

23. Podle § 123b odst. 1 zákona o pobytu cizinců *[zvláštním opatřením za účelem vycestování cizince z území nebo z území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace (dále jen „zvláštní opatření za účelem vycestování“)]* je
- a) *povinnost cizince oznámit policii adresu místa pobytu, zdržovat se tam, každou jeho změnu oznámit následující pracovní den policii a ve stanovené době se na adrese místa pobytu zdržovat za účelem provedení pobytové kontroly,*
 - b) *složení peněžních prostředků ve volně směnitelné měně ve výši předpokládaných nákladů spojených se správním vyhoštěním (dále jen „finanční záruka“) cizincem, kterému je zvláštní opatření za účelem vycestování uloženo; peněžní prostředky za cizince může složit státní občan České republiky nebo cizinec s povoleným dlouhodobým anebo trvalým pobytem na území (dále jen „složitel“),*
 - c) *povinnost cizince osobně se hlásit policii v době policií stanovené, nebo*
 - d) *povinnost cizince zdržovat se v místě určeném policií a ve stanovené době být v tomto místě přítomen za účelem provedení pobytové kontroly“.*
24. Podle § 174a zákona o pobytu cizinců *[při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.*
25. Zdejší soud má předně za to, že žalovaný zejména na str. 3 napadeného rozhodnutí dostatečně odůvodnil svůj závěr o naplnění podmínek ust. § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců pro zajištění žalobce, když uzavřel a konstatoval, že žalobce nevycestoval z území České republiky v době, která mu byla stanovena rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 4. 2023, č.j. KRPA-120464-11/ČJ-2023-000022-101, tj. do 15. 6. 2023.
26. Pokud jde o odůvodnění délky zajištění, lze si představit jistě její odůvodnění podrobnější, nicméně vzhledem ke skutečnosti, že se v případě napadeného rozhodnutí nejedná o prodlužování zajištění z důvodu prodlev při zajišťování potřebných náležitostí spojených s vycestováním žalobce, má soud za to, že odkaz žalovaného na nutnost provedení konkrétních úkonů nezbytných pro vycestování žalobce v podobě a rozsahu uvedeném žalovaný na str. 5 napadeného rozhodnutí, ještě obстоjí, a to zvláště s přihlédnutím k tomu, že žalobce sám na tomto místě nijak nekonkretizoval, popis kterých konkrétních kroků a jejich časovou náročnost v napadeném rozhodnutí postrádá.
27. Přiměřeností zajištění žalobce se žalovaný zabýval dostatečně na str. 5 a 6 napadeného rozhodnutí a podle zdejšího soudu nijak nepochybil, když svůj závěr o přiměřenosti opřel zejména o skutečnost, že žalobce sdílí společnou domácnost se svojí partnerkou, jejíž datum narození nebyl schopen sdělit, pouze 3 měsíce, že netrpí žádnými vážnými zdravotními problémy a že se svým synem udržuje jen minimální kontakt a pravidelně nepřispívá na jeho výživu. Žalovaný se tak přezkoumatelně a správně vypořádal se všemi žalobcem uváděnými

skutečnostmi souvisejícími s posuzováním přiměřenosti zásahu zajištění žalobce do jeho soukromého a rodinného života. Pokud pak jde o namítané zdravotní potíže, uvedl žalobce v podání vysvětlení, že jeho zdravotní stav je dobrý, je v pořádku a má jen drobné problémy se X a X. O X se nezmiňoval a ani ve své žalobě nijak nespecifikoval, v čem spočívají jeho vážné problémy s X. Pokud jde o X, tato je obecně poměrně v populaci dosti rozšířenou, a nelze ji tudíž bez dalšího vnímat jako překážku bránící vycestování žalobce. Námitku ohledně zdravotních obtíží žalobce proto soud považuje předně za nedůvodnou pro její nekonkrétnost. Soudu se ovšem s ohledem na skutečnosti uváděné žalobcem v podání vysvětlení jeví také jako účelová.

28. Pokud jde o možnost užití mírnějších opatření, soud má za to, že se žalovaný zejména na stranách 4 a 5 napadeného rozhodnutí dostatečně zabýval možnostmi užití zvláštních opatření za účelem správního vyhoštění žalobce a řádně u jednotlivých opatření odůvodnil, proč k nim nebylo možné v případě žalobce přistoupit. Na tuto část odůvodnění napadeného rozhodnutí proto soud v podrobnostech také odkazuje. Žalobce sám v žalobě neuvedl, v čem konkrétně spatřuje deficit posouzení možností uložení mírnějších opatření ze strany žalované ani jaké konkrétní mírnější opatření by v jeho případě dostačovalo k dosažení účelu zajištění. Při svém výsledku v procesním postavení účastníka správního řízení k možnostem uložení zvláštních opatření za účelem správního vyhoštění sdělil pouze, že má stálou adresu asi 3 měsíce a na složení finanční záruky nemá ani se na území České republiky nenachází nikdo, kdo by je mohl za něj složit. Za těchto okolností nemůže jeho námitka nedostatečného posouzení a odůvodnění nevyužití možností mírnějších opatření ze strany žalovaného obstát, a to zejména pro její obecnost, když žalovaný se možnostmi uložení zvláštních opatření za účelem vycestování žalobce zjevně zabýval a u každého jednotlivého opatření zvlášť a následně i v souhrnu odůvodnil, proč k nim namísto zajištění nepřistoupil.

VII. Závěr a náklady řízení

29. Ze všech shora uvedených důvodů zdejší soud neshledal žalobu důvodnou, když současně neshledal v postupu žalované žádná vážná pochybení či jiné deficity, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
30. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků zdejší soud rozhodl podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.
31. Pokud jde o návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žaloby, o tomto zdejší soud nerozhodoval, neboť v zákonné lhůtě rozhodl ve věci meritorně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Příkladně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 5. prosince 2023

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D., v. r.
samosoudce